

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXI. Gregorii Papae I. Ad Gennadium Patricium Africae. De Paulo episcopo qui impediabatur Romam proficisci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

loquimur, ex compassione quam nobis impenditis, vestros augeamus. Præterea ante aliquantum temporis communi filio Sabiniano diacono responsa ecclesiæ in vrbe regia facienti, scripta nostra transmifimus, quæ vestræ fraternitati dirigere debuisset. Quæ si suscepistis, miramur cur nobis ad ea minime respondistis. Et ideo quia cauendum est ne cuiuslibet superbia scandalum ecclesiis introducat, necesse est vt eadem scripta subtiliter relegentes, omni studio & tota intentione quæ ad honorem vestrum & pacem ecclesiæ pertinent conseruetis. Omnipotens autem Deus, qui pietatis suæ gratia sacerdotalem vobis animum & caritatem contulit, in suo vos seruitio protegat, atque ab omni aduersitate interius exteriusque custodiat, & conuerti ad se errantium animas vestra propitius prædicatione concedat. Latorem autem præsentium Isidorum diaconum communem filium cum ea qua oportuit caritate suscepimus, benedictionem nobis sancti Marci euangelistæ deferentem. Et vos quidem bonæ vitæ merito resplendentes, ea quæ paradiso vicina sunt benevolentia nobis ligna transmifistis. Nos vero quia videlicet peccatores sumus, ab occidente vobis ligna transmifimus, quæ construendis apta nauibus, nostræ mentis tumultum signantia, in marinis semper fluctibus agitantur; & quidem transmittere maiora voluimus, sed hæc nauis angusta non recepit.

Mense Augusto, indictione decimaquarta.

EPISTOLA LXI.

GREGORII PAPÆ I.

AD GENNADIUM PATRICIUM AFRICÆ.

De Paulo episcopo qui impediabatur Romam proficisci.

Gregorius Gennadio patricio Africæ.

EXCELLENTIAM vestram non ambigimus reminisci, quia ante biennium pro Paulo fratre & coepiscopo nostro scripsimus, vt ei ad nos venire desideranti, dignitatis vestræ suffragia præberetis, ob hoc quod a Donatistis insecutionis dicebatur molestiam sustinere; quatenus, postquam dum contra eos nuntiatum est habere subsi-

dium non posse, cognita veritate fraterna ei compassione potuissimus ferre consultum, & salubri dispositione quid contra pestiferæ præsumptionis insaniam debuisset fieri tractaremus. Et quantum nobis prædictus frater innotuit, non solum nullum meruit cuiusquam habere solatium, sed ut minime ad Romanam potuisset urbem accedere diuerso est impedimento prohibitus. Cui tamen dum vestram relegi fecissemus epistolam respondit se non quorundam odio quia Donatistas prohibebat laborare, sed magis pro defensione catholicæ fidei, multorum perhibet ingrattudines sustinere; multaque alia retulit, quæ quoniam aptum dicendi tempus non extitit, silentio reticere præuidimus. Quia ergo non de rebus terrenis, sed de animarum salute tractatur, & vestra atque illius diuersa existit assertio, nihil indiscussa veritate subtiliter respondere potuimus, quia tempore, quo excellentiæ vestræ scripta suscepimus, corporis ægritudine tenebamur. Sed dum nos omnipotens Deus, si ei placuerit, pristinæ salutis reddiderit, veritatem diligenti, ut possumus, inquisitione rimabimur. Et secundum ea quæ valuerimus addiscere, ita causam Deo miserante disponemus, ut animarum quarum vos curæ pro vestra mercede studere dignamini, salus non solum quæ ab errantibus iam amissa est reparatur, sed etiam quæ in veræ fidei cultoribus est, Redemptoris nostri gratia disponente, seruetur. De supra scripto autem episcopo, quem communionem priuatum esse asseritis, valde mirati sumus, cur nobis hoc non primatis eius, sed excellentiæ vestræ epistola indicauit.

EPISTOLA LXII.

GREGORII PAPÆ I.

AD DOMINICVM EPISCOPVM CARTHAGINIS.

De laude caritatis, & cura pastoralis.

Gregorius Dominico episcopo Carthaginis.

VERE mirabilis caritas virtus est, dilecte frater, quæ aduentu supernæ gratiæ, postquam spiritalia inclinavit ad infima, postquam ipsum sibi met unumquemque carnalibus illecebris discordantem pacauit hominem, ita in humanis se dilatauit mentibus, ut sublimia inclinaret, humilia